

ΔΥΟ ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΤΗΣ ΠΡΕΣΠΑΣ: ΤΟ ΑΝΕΞΟΦΛΗΤΟ «ΓΡΑΜΜΑΤΙΟ» ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ.

Γράφει ο Δρ. Βενιαμίν Καρακωστάνογλου.

Είναι προφανές ότι το θέμα των Σκοπίων έχει τεθεί «στο ράφι» και αναμένει την έναρξη της ενταξιακής πορείας της γειτονικής χώρας στην Ευρωπαϊκή Ένωση (επί της Γερμανικής Προεδρίας, μάλλον τον Σεπτέμβριο) για να υπάρξει νέα κινητικότητα.

Οι εκλογές της 15.07.2020 παρήγαγαν το αναμενόμενο αποτέλεσμα, δηλαδή την μικρής έκτασης νίκη του SDSM του Ζόραν Ζάεφ απέναντι στο VMRO του Μίτσκοσκι, ενώ οι Αλβανοί της χώρας (DUI του Αλί Αχμέτι κ.λπ.) ήδη προβάλλουν το αίτημα για ορισμό Αλβανού Πρωθυπουργού, για να στηρίξουν εκ νέου Κυβέρνηση συνεργασίας όπως συμβαίνει τα αρκετά τελευταία χρόνια.

Η χώρα έχει ενταχθεί στο ΝΑΤΟ, ενώ η εφαρμογή και η ερμηνεία της διμερούς Συμφωνίας με τη Βουλγαρία, χωλαίνει και προκαλεί έντονες οξύνσεις στα θέματα της εθνότητας και της γλώσσας των Σκοπίων («Μακεδονική»).

Τι γίνεται όμως στην Ελλάδα; Ο Κυριάκος Μητσοτάκης προφανώς επέλεξε να εφαρμόσει την κακή και επιβλαβή Συμφωνία της Πρέσπας (17.06.2018) που κυρώθηκε την 25.01.2019, την οποία όμως κατήγγειλε στη Βουλή, καθώς έχει δημιουργήσει διεθνή συμβατική δέσμευση της χώρας μας. Κυρίως όμως γιατί δεν θέλησε να δυσареστήσει και να συγκρουσθεί με τον διεθνή παράγοντα (ΝΑΤΟ, Ε.Ε., Η.Π.Α., Γερμανία, κ.λπ.).

Είχε βεβαίως υπόψη του και τον ανερχόμενο κίνδυνο ελληνοτουρκικής εμπλοκής για τις θαλάσσιες ζώνες και το μεταναστευτικό, ως υψηλότερη προτεραιότητα της εξωτερικής μας πολιτικής.

Άλλωστε, η οικονομική εξάρτηση της χώρας μας από τους δανειστές (κυρίως Γερμανία) και ο στόχος μίας αναδιαπραγμάτευσης του χρέους και των όρων και του χρόνου αποπληρωμής του, περιόριζε τις δυνατότητες πίεσης της Ελλάδος ταυτόχρονα και για μία αναδιαπραγμάτευση των δυσμενέστατων ή αμφίσημων όρων της απαράδεκτης Συμφωνίας της Πρέσπας.

Ίσως, επιπλέον κάποιοι στη Κυβέρνηση, να θεώρησαν ότι το κρατικό όνομα «Βόρεια Μακεδονία», είναι αρκετή αντιπαροχή των Σκοπίων για την

εκχώρηση σ' αυτά από την Ελλάδα του εθνικού ονόματος και της ιθαγένειας «Μακεδόνες» και της γλώσσας «Μακεδονική»!

Τα δύο τελευταία κατήγγειλε όμως στη Βουλή ο ίδιος ο Κυριάκος Μητσοτάκης (24.01.2019), με ιδιαίτερη έμφαση και ένταση ως ανεπίτρεπτες παραχωρήσεις της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, ζητώντας, ως πατριωτικό καθήκον των Βουλευτών όλων των κομμάτων, την καταψήφιση της Συμφωνίας της Πρέσπας!

Στην πραγματικότητα και το «Βόρεια Μακεδονία» αποτελεί ελληνική υποχώρηση! Γιατί λόγω της «κεκτημένης ταχύτητας» των Σκοπίων να ονομάζονται «Μακεδονία», κυρίως από το 1991 και μετά, που προοιωνίζεται de facto μετατροπή και εγκατάλειψη του «Βόρεια Μακεδονία». Αλλά και γιατί η ιδιοποίηση από τους γείτονες του ονόματος του λαού και της γλώσσας του, ως «Μακεδόνων» και «Μακεδονικής», θα οδηγήσει σε αποκλειστικότητα υπέρ αυτών, στην πορεία του χρόνου, όλου του πακέτου των όρων περί την Μακεδονία!

Άλλωστε αυτοί θα έχουν την μοναδική κρατική ονομασία και εκπροσώπηση παγκοσμίως του μακεδονικού ονόματος! Αυτό μάλιστα, μολονότι η Ελλάδα και ο Ελληνισμός έχουν αδιάσειστους ιστορικούς, πολιτιστικούς, γεωγραφικούς και πληθυσμιακούς τίτλους επί της Μακεδονίας και επί των συναφών όρων που η κάκιστη Συμφωνία αλλοτριώνει υπέρ των γειτόνων (άρθρο 1, άρθρο 7, κ.λπ.)!

Είναι βέβαια δεδομένο ότι η Ελλάδα έχει πολλά ανοιχτά μέτωπα από το παρελθόν λόγω βλέψεων των γειτόνων της, που δυστυχώς, από το

γεωπολιτικό ως και το πολιτιστικό επίπεδο, παραμένουν ως σήμερα. Αυτό όμως δεν μας δίνει την πολυτέλεια να «κλείνουμε» όπως-όπως ένα θέμα ή περισσότερα (π.χ. Σκόπια) για να διαχειριστούμε και να αντιμετωπίσουμε ένα άλλο (π.χ. Τουρκία)!

Δυστυχώς, η Συμφωνία της Πρέσπας έκανε το αντίθετο, είτε για λόγους ιδεοληψίας, είτε για λόγους κακής αξιολόγησης του ζητήματος, είτε για λόγους πολιτικού συμφέροντος των τότε Κυβερνώντων!

Ο Κυριάκος Μητσοτάκης ορθά δεν προέβαλε αντίρρηση για την βεβιασμένη δρομολόγηση της ένταξης των Σκοπίων στο ΝΑΤΟ. Αυτό θα άμβλυνε τις αντιδράσεις συμμάχων και εταίρων μας, στο ενδεχόμενο ενός μελλοντικού αιτήματος της Ελλάδος για αναθεώρηση των δυσμενών όρων της Συμφωνίας της Πρέσπας.

Τα στρατηγικά συμφέροντα των ΗΠΑ, του ΝΑΤΟ και της ΕΕ (όπως τουλάχιστον εκείνοι τα αντιλαμβάνονται) ικανοποιήθηκαν, όπως επίσης και η ασφάλεια του μικρού γειτονικού κράτους. Το μέλλον θα δείξει βέβαια αν το πραγματικό πρόβλημα ασφάλειας ήταν η υποτιθέμενη Ρωσική διείσδυση ή οι επιδιώξεις της Σερβίας στο Κόσοβο, ή η προοπτική δημιουργίας μίας μεγάλης Αλβανίας!

Δηλαδή, ένωση της Αλβανίας, του Κοσόβου και των δυτικών περιοχών των Σκοπίων και ίσως και το νότιου Μαυροβουνίου, αλλά και της ελληνικής Ηπείρου! Αυτά διεκδικεί από το 1998 η Πλατφόρμα για την αλβανική εθνική ολοκλήρωση που υιοθέτησε η Αλβανική Ακαδημία Επιστημών ! Και βέβαια και η Αλβανία και τα Σκόπια πλέον είναι χώρες μέλη του ΝΑΤΟ ...!

Ταυτόχρονα, ο σημερινός Έλληνας Πρωθυπουργός, μιλώντας στη Θεσσαλονίκη προεκλογικά, είχε τονίσει ότι θα είναι ιδιαίτερα αυστηρός κατά την διαδικασία ένταξης των Σκοπίων στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Τόσο για την εκπλήρωση των προϋποθέσεων ένταξης (άνοιγμα και κλείσιμο των κεφαλαίων του Ευρωπαϊκού κεκτημένου), όσο και για την πιστή εφαρμογή των δεσμεύσεων των Σκοπίων από τη Συμφωνία της Πρέσπας.

Κι εδώ αρχίζουν τα προβλήματα:

α) Αυτή η θέση δεν επανελήφθη (με την ίδια γλώσσα και ένταση τουλάχιστον) έκτοτε και.

β) Η θέση αυτή υπονοεί ότι η Συμφωνία της Πρέσπας έχει εκείνες τις εγγυήσεις, τις εξασφαλίσεις, τις ρήτρες και τις κυρώσεις, ώστε, αν παραβιάζεται, να μπορεί να αποκαθίσταται η ορθή εφαρμογή της ή να καταγγέλεται ...

Άρα, η Συμφωνία στα θεμελιώδη της είναι δίκαιη, ορθή και ασφαλής για την Ελλάδα!

Αυτό, όμως, είναι σαφέστατα αντίθετο με τις καταγγελίες του τότε (24.01.2019) αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης στη Βουλή και όχι μόνο, επαναλήφθηκε από κορυφαίους σημερινούς Υπουργούς (δηλαδή ότι πρέπει να υπάρξει πιστή εφαρμογή της Συμφωνίας από τα Σκόπια).

Έτσι δόθηκε ο πολιτικός «αέρας» στον κ. Τσίπρα και τον κ. Κοτζιά (πρωτεργάτες της Συμφωνίας) να απαιτήσουν από τον σημερινό Πρωθυπουργό να τους ζητήσει συγγνώμη για την καταγγελτική ρητορική του κατά την προεκλογική εκστρατεία και την «πολιτική εκμετάλλευση» της κριτικής κατά της Συμφωνίας της Πρέσπας για να κερδίσει τις εκλογές, ενώ τώρα την εφαρμόζει και απαιτεί την πιστή εφαρμογή της από τα Σκόπια!

Ο ΣΥΡΙΖΑ, βέβαια, προσπαθεί να εξιλεωθεί και να προβάλει την δήθεν επιτυχία της Πρέσπας, μέσω της στάσης της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας απέναντί της σήμερα.

Ας δούμε όμως τι θα έπρεπε να κάνει η Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη, κατά τη γνώμη μας:

Πρόκειται για διμερή και όχι πολυμερή Συμφωνία και είναι σαφώς ευκολότερη η καταγγελία ή η αναθεώρησή της. Βέβαια, ο ΣΥΡΙΖΑ και τα Σκόπια έχουν φροντίσει να την θωρακίσουν με ρήτρες, ακριβώς επειδή γνωρίζουν την εσωτερική ανισορροπία της και την πολιτική τρωτότητά της.

Η Συμφωνία επίσης παραβιάσθηκε ως προς τους όρους της πολλαπλά (αποτυχημένο δημοψήφισμα στα Σκόπια, προβληματική αναθεώρηση του Συντάγματος των Σκοπίων, μη σύννομη διαδικασία κύρωσης της Συμφωνίας, κ.λπ.). Όμως η κύρωση από την Ελληνική Βουλή, οριακά βέβαια με 153 ψήφους και με πλειοψηφία «κουρελού» όπως χαρακτηρίστηκε, έδωσε μανδύα νομιμότητας στα νομικά αυτά ελαττώματα ...

Το θέμα όμως δεν είναι κυρίως νομικό, δηλαδή η υποχρέωση τήρησης μίας διμερούς Συμφωνίας μεταξύ Κρατών. Πόσες πολυμερείς σημαντικές Διεθνείς Συμφωνίες παραβιάζονται παγκοσμίως συστηματικά χωρίς επιπτώσεις για τους παραβάτες! Μία από τις σημαντικότερες Συμφωνίες-

Νόμοι της Διεθνούς Κοινότητας, η Σύμβαση του 1982 του ΟΗΕ για το Δίκαιο της Θάλασσας, έχει γίνει «κουρελόχαρτο» από την Τουρκία!

Το ίδιο Συμφωνίες για τα ανθρώπινα δικαιώματα (Συρία, Ιράκ, Λιβύη, Κόσσοβο, Βοσνία, Κύπρος, κ.λπ.). Αλλά και διμερείς Συνθήκες, όπως η Ελληνοαλβανική Συμφωνία θαλάσσιας οριοθέτησης πολλαπλών χρήσεων του 2009, που ακυρώθηκε με έωλη διαδικασία, μεθοδευμένη από τον Ράμα και την Τουρκία, στο Συνταγματικό Δικαστήριο της Αλβανίας.

Η Ελλάδα βέβαια τηρεί τις διεθνείς συμβατικές υποχρεώσεις της και έχει ασπίδα της το Διεθνές Δίκαιο! Δυστυχώς όμως η διεθνής πραγματικότητα αναδεικνύει τα άνισα κριτήρια εφαρμογής των διεθνών κανόνων από τους Διεθνείς Οργανισμούς και τις Μεγάλες δυνάμεις, στη βάση των συμφερόντων τους αλλά και της ισχύος των Κρατών.

Απαιτείται λοιπόν πολιτική βούληση για την ουσιαστική αναθεώρηση της Συμφωνίας της Πρέσπας, ακόμη και αν αυτό μας καταστήσει δυσάρεστους σε συμμάχους και εταίρους, γιατί το ετεροβαρές περιεχόμενο της Συμφωνίας και τα νομικά ελαττώματα και παραβιάσεις διαδικασιών που την συνόδευσαν είναι γνωστά και σοβαρά.

Όπως επίσης σοβαρότατο είναι το διακύβευμα για την Ελλάδα: παράνομη πολιτιστική ιδιοποίηση της Μακεδονικής πτυχής της εθνικής μας αυτοδιάθεσης από τα σλαβο-αλβανικά Σκόπια, οικονομική αντιποίηση του

brand name Μακεδονία, γεωπολιτική απειλή και μελλοντικοί κίνδυνοι, δεινή ήττα της Ελλάδος από μια μικρή χώρα σε θέμα μάλιστα που έχει απόλυτα δίκιο!

Έτσι, λοιπόν, μία κακή συμφωνία που κατακρίθηκε τόσο και έχει τόσα τρωτά, δεν μπορεί να αφηθεί να υπονομεύσει εσαεί τις γενιές των μελλοντικών Ελλήνων και να μας στερήσει το μακεδονικό πολιτιστικό μας κερκτημένο!

Όταν μάλιστα έχουμε στη διάθεσή μας το όπλο του veto για την Ευρωπαϊκή πορεία των Σκοπίων, η ένταξή τους δεν πρέπει να γίνει χωρίς να διασφαλίζονται τα ελληνικά συμφέροντα και δικαιώματα όπως επιβάλλουν και οι αρχές καλής γειτονίας της ΕΕ.

Η ιδιοποίηση και υποκλοπή του Μακεδονικού ονόματος με όλα τα συναφή, από πλευράς των Σκοπίων, παραβιάζει πολύπλευρα και κατάφωρα τα δικαιώματα και τα συμφέροντα της Ελλάδος!

Έτσι λοιπόν, όπως συνέβη και με την Τουρκία στη Σύνοδο Κορυφής της Ε.Ε. στο Ελσίνκι (Δεκέμβριος 1999), όπου τέθηκε ως πρόσθετος όρος για την ένταξή της, η επίλυση συνοριακών διαφορών και άλλων συναφών θεμάτων με τους γείτονές της (βλ. Ελλάδα) ή αλλιώς η προσφυγή για επίλυση στο Διεθνές Δικαστήριο μέχρι το 2004, μπορεί να τεθεί πρόσθετο κριτήριο ένταξης για τα Σκόπια, η καλή γειτονία με την Ελλάδα, μέσω της

αναμόρφωσης της ψευδώνυμης ιδεολογίας του «Μακεδονισμού» που εφαρμόζουν μεθοδικά από το 1944 και ιδίως από το 1991.

Ένός «Μακεδονισμού» που ενισχύεται και πριμοδοτείται αντί να θεραπεύεται, από την Συμφωνία της Πρέσπας! Μια Συμφωνία που μόνο προσχηματικά και επιφανειακά εφαρμόζεται από τους γείτονες, που την παραβιάζουν ποικιλοτρόπως και δηλώνουν παντοιοτρόπως ότι είναι οι μόνοι «Μακεδόνες» και ζούν στη μόνη «Μακεδονία»!

Απαιτείται βέβαια πίστη στο δίκιο μας, μεγάλη διεθνής ενημερωτική καμπάνια, πειθώ και επιμονή προς τις ξένες, Δυτικές κυρίως, ηγεσίες, για το δίκιο μας. Και βέβαια να μην ανεχθούμε εκβιασμούς και συμψηφισμούς που θα σχετίζονται με το χρέος της χώρας μας ή με τα προβλήματα που θέτει απέναντί μας ο τουρκικός επεκτατισμός και αναθεωρητισμός.

Ο Έλληνας Πρωθυπουργός, οφείλει αρκετό μέρος της εκλογικής επιτυχίας της Νέας Δημοκρατίας στις Αυτοδιοικητικές και Ευρωβουλευτικές Εκλογές του Μαΐου 2019, που είχε ως αποτέλεσμα και την εκλογική νίκη στις βουλευτικές εκλογές της 7ης Ιουλίου 2019, στον αγώνα κατά της Συμφωνίας της Πρέσπας του «λαού των Συλλαλητηρίων»!

Όλων εκείνων των αγνών Ελλήνων Πατριωτών που βγήκαν αυθόρμητα και μαζικά στους δρόμους και τις πλατείες όλης της χώρας για να διατρανώσουν ότι «η Μακεδονία είναι μία και είναι Ελληνική». Κάτι τέτοιο

είχε να συμβεί δεκαετίες! Αυτός ο λαός σήμερα νιώθει προδομένος, απογοητευμένος, πικραμένος! Το θέμα είναι «στα αζήτητα», η Πρέσπα προκάλεσε ηττοπάθεια στο πιο πατριωτικό ίσως κομμάτι, υπεράνω ιδεολογίας, του λαού μας ...

Ο ίδιος αυτός λαός όμως, αποδεικνύοντας τις αντοχές και τη μεγαλοσύνη του, στήριξε και χειροκρότησε την Κυβερνητική πολιτική στον Έβρο, κατά της εισβολής των μεταναστών που μεθόδευσε βάρβαρα η Τουρκία, και επίσης, επέδειξε πειθαρχημένη στάση ως κοινωνία για την αντιμετώπιση της Πανδημίας.

Επίσης, η σταθερή πλειοψηφία του πατριωτικού λαού μας επιδοκιμάζει τις οικονομικές και θεσμικές μεταρρυθμίσεις της σημερινής Κυβέρνησης και την προσπάθειά της να επιβληθεί δικαιοσύνη, ασφάλεια και ευταξία στη χώρα.

Προβληματίζονται βέβαια με κάποιες σοβαρές και μη αστοχίες, αλλά δίνουν πίστωση χρόνου και εμπιστοσύνης ...

Όμως, στην Μακεδονία, στην Θράκη, στα νησιά, στην Κρήτη, στην Ήπειρο, στην Θεσσαλία, στη Ρούμελη, στο Μοριά, στην Κύπρο, όλοι οι συνειδητοί Έλληνες προσδοκούν να δουν σθεναρή στάση και όχι κατευνασμό, αποφασιστικότητα και όχι χαμόγελα, στρογγυλέματα και αναβλητικότητα, μέσω ατέρμωνων και ατελέσφορων διαλόγων, απέναντι και στην Άγκυρα, και στα Σκόπια, και στα Τίρανα και απαιτούν έμπρακτη αλληλεγγύη από εταίρους και συμμάχους!

Το ανεξόφλητο «γραμμάτιο» του Πρωθυπουργού, πάντως, αφορά την Πρέσπα και τη Μακεδονία μας!